

men som ikke længere er tiltrækkende for folk, der går efter værdierne.

Jeg vil gerne til denne her lejlighed citere fra lederen i Mandag Morgen fra i går, hvor der står, at for et par år siden lancerede Mandag Morgen den højtflyvende vision, at Danmark med troværdighed kunne udvikle sig til en værdiernes stormagt. Lidt efter står der, at det indebærer et stigende fokus på de værdier, der ligger til grund for de enkelte nationer, hvad de står for, hvordan de udvikler kompetencer og skaber optimale rammer for de enkelte mennesker osv.

Kl. 15.50

Så står der lidt efter i den samme leder, at det ellers så stolte flagskib – og der nævnes så dansk miljøpolitik – er blevet offer for kortsigtet populistisk tænkning. The Economist oprullede i sidste uge en række af de umiddelbare setbacks, som dansk miljøpolitik er udsat for, og her henvises der så til ansættelsen, altså det gør The Economist, af Bjørn Lomborg.

Så skriver Mandag Morgen videre, at sidst, men absolut ikke mindst, er der sagen om Det Danske Center for Menneskerettigheder og den beskæmmende studehandel, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, herunder især forsøget på at presse centerets direktør, Morten Kjærum, væk fra posten. Partiet – det er altså Dansk Folkeparti – lagde endda ikke skjul på hvorfor. De kunne ikke lide direktørens synspunkter. Hvor dybt kan man synke? spørges der.

Og så står der til allersidst i lederen, ja, jeg kan bare tage den allersidste linje. Der står: »Jo, der er et yndigt land – eller der var.«

Jeg vil godt rose regeringen for, at man trods alt med det svar, vi har fået nu, så vidt jeg kan høre, prøver at få rimpet lidt af stumperne af historien sammen. Jeg er ikke stensikker på det, og jeg beklager altså meget det forslag, som der er flere, der har sagt ligger på hjemmesiden. Sådan omdeler vi altså ikke i Folketinget. Og man kan godt omdele et forslag, samtidig med at det går til høring hos udvalgets medlemmer som et minimum. Det er ikke noget, jeg sådan bliver meget vred over, men det er ikke så klogt, at vi ikke har set det inden, så vi havde haft lejlighed til at læse det godt igennem. Det vil jeg da så bare beklage.

Men jeg har oplevet, at regeringen faktisk er optaget af, at man nu skal leve op til Paris-principperne, og angående spørgsmålet om direktøren vil det jo ret hurtigt vise sig, om der har været et forsøg på at få ham væk enten ved en lu-

sket aftale eller ved den intimidering, som jo åbenlyst har været her i dag. Det vil vi jo kunne se ud fra, om direktøren søger stillingen.

Det håber og regner jeg da med, at han gør, for jeg tror på regeringen, og jeg tror på de forsikringer, der har været, både af udenrigsministeren i Berlingske Tidende i lørdags, og også på, hvad jeg har hørt fra først og fremmest den konservative ordfører i dag, men da for den sags skyld også fra statsministeren.

Men der er stadig væk problemer, og der er problemer med økonomien. Det er vanskeligt at kunne leve op til Paris-principperne, når man nu er nede på det halve tilskud i forhold til, hvad man har fået før, og der er problemer med, at man har fået en overbestyrelse.

Jeg er heller ikke helt glad for, at man har skullet skifte navn. Man kan sige, at det er en bagatel, men jeg er ikke stensikker på, at det er en bagatel. Disse ting vil vi selvfølgelig så fordybe os i, når vi får forslaget og vil kunne gå igennem, hvad det er, der er sket med Det Danske Center for Menneskerettigheder, men SF har valgt i dag at have tillid til, at regeringen faktisk er ude i et seriøst ærinde og gerne vil prøve, om man dog ikke kan feje lidt af det sammen.

Jeg tror ikke, det er gjort med det her, men det er dog et lille skridt i den rigtige retning, efter at man har taget et kæmpe dyk nedad.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil da godt kvittere for, at fru Margrete Auken trods alt her til sidst udtaler en tillid til regeringspartierne for det, vi er i gang med, for jeg kan stadig forsikre, også i forhold til de økonomiske forhold, at Paris-principperne bliver overholdt.

Der står i Paris-principperne begrebet »adequate funding«, som handler om, at der skal være tilstrækkeligt med midler. Det har de.

Det er ikke sådan, at denne overbestyrelse kan holde forskningsmidlerne tilbage, og det er stadig væk sådan, at der er rig mulighed for at søge fonde og andre midler, nøjagtig som man altid har kunnet. Så på det punkt er der faktisk ikke ændret noget. Der står ikke noget i Paris-principperne om, hvor store beløbene skal være, der skal bare være tilstrækkelige midler, og det vurderer vi altså, at der er.

Mit spørgsmål til fru Margrete Auken går på de ord, som fru Margrete Auken brugte i sin indledning, nemlig at Danmark var et tredje-rangsland og et skræmmebillede. Er det fru